

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2015. uputio Tribunal de grande instance de Perpignan (Francuska) – Procureur de la République protiv Noria Distribution SARL

(Predmet C-672/15)

(2016/C 090/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Perpignan

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Procureur de la République

Tuženik: Noria Distribution SARL

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi 2002/46/EZ ⁽¹⁾ i načelima Zajednice o slobodnom kretanju robe i međusobnom priznavanju, usvajanje nacionalnog propisa kao što je uredba od 9. svibnja 2006. koja odbija svaki postupak međusobnog priznavanja u vezi s dodacima prehrani na bazi vitamina i minerala s porijeklom iz druge države članice, tako da se za proizvode koji se zakonito prodaju u drugoj državi članici čija su osnova hranjive tvari [čije vrijednosti prelaze utvrđene granične vrijednosti] uredbom od 9. svibnja 2006. isključuje primjena pojednostavljenog postupka?
2. Dopušta li Direktiva 2002/46, osobito njezin članak 5., ali i načela koja proizlaze iz sudske prakse Zajednice u vezi s odredbama o slobodnom kretanju robe, da se maksimalna dnevna doza vitamina i minerala odredi proporcionalno s preporučenim dnevnim unosima tako da se za hranjive tvari koje predstavljaju najmanji rizik upotrijebi vrijednost jednaka trostrukom preporučenom dnevnom unosu, za hranjive tvari za koje postoji rizik kod prekoračivanja gornje preporučene doze upotrijebi vrijednost jednaka preporučenom dnevnom unosu, a za hranjive tvari za koje postoji najveći rizik upotrijebi vrijednost koja je niža od preporučenog dnevnog unosa odnosno vrijednost jednaka nuli?
3. Dopušta li Direktiva 2002/46, ali i načela koja proizlaze iz sudske prakse Zajednice u vezi s odredbama o slobodnom kretanju robe da se doziranja određuju samo na temelju nacionalnih znanstvenih mišljenja iako recentna međunarodna znanstvena mišljenja [preporučuju] više doze u jednakim uvjetima uporabe?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani (SL L 183, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 154.)

Žalba koju je 16. prosinca 2015. podnio Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. listopada 2015. u predmetu T-299/11, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-677/15 P)

(2016/C 090/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: N. Bambara, agent, P. Wytinck i B. Hoorelbeke, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA

Zahtjevi

Žalitelj od suda zahtijeva da:

- primarno
 - ukine pobijanu presudu Općeg suda u dijelu u kojem je utvrđeno da odluka o dodjeli ugovora sadrži više materijalnih nezakonitosti uključujući povredu načela jednakih mogućnosti i transparentnosti, očite pogreške u ocjeni i više nedostataka u obrazloženju (točka 1. izreke pobijane presude) i u dijelu u kojem je Europskoj uniji naloženo plaćanje naknade štete društvu European Dynamics Luxembourg za izgubljenu mogućnost za dodjeljivanje okvirnog ugovora (točka 2. izreke pobijane presude),
 - odbije tužbu za poništenje sporne odluke o dodjeli ugovora i odštetni zahtjev koji je podnio tužitelj u prvostupanjskom postupku;
- podredno, ukine pobijanu presudu Općeg suda u dijelu u kojem je utvrđeno da odluka o dodjeli ugovora sadrži više materijalnih nezakonitosti uključujući povredu načela jednakih mogućnosti i transparentnosti, očite pogreške u ocjeni i više nedostataka u obrazloženju i u dijelu u kojem je Europskoj uniji naložena naknada štete društvu European Dynamics Luxembourg za izgubljenu mogućnost za dodjeljivanje okvirnog ugovora i vrati predmet na odlučivanje Općem sudu;
- dodatno podredno, ukine pobijanu presudu Općeg suda u dijelu u kojem je Europskoj uniji naloženo plaćanje naknade štete društvu European Dynamics Luxembourg za izgubljenu mogućnost za dodjeljivanje okvirnog ugovora i vrati predmet na odlučivanje Općem sudu;
- tužiteljima u prvostupanjskom postupku naloži snošenje cjelokupnih troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalba se temelji na četiri glavna žalbena razloga to jest: 1) Opći sud je počinio grešku koja se tiče prava kod tumačenja i primjene načela jednakih mogućnosti i transparentnosti te je povrijedio svoju obvezu obrazlaganja iz članka 36. Statuta Suda, 2) Opći sud je počinio grešku koja se tiče prava kod tumačenja i primjene kriterija u vezi s očitim pogreškama u ocjeni, 3) Opći sud je počinio grešku koja se tiče prava kod tumačenja članka 100. stavka 2. Opće financijske uredbe ⁽¹⁾ u vezi s drugim stavkom članka 296. UFEU-a, i 4) Opći sud je počinio grešku koja se tiče prava dodjeljivosti naknadu štete na temelju izgubljene mogućnosti.
2. Prvim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio grešku koja se tiče prava jer nije ocijenio ni utvrdio je li uvođenje kriterija za vrednovanje podmjerila prvih tehničkih mjerila za dodjeljivanje koja nisu bili priopćena ponuditeljima prije podnošenja njihovih ponuda 1) izmijenilo kriterije za dodjelu ugovora izložene u ugovornim dokumentima ili pozivu za nadmetanje, 2) sadržavalo elemente koji, da su bili poznati u vrijeme kada su se ponude pripremale, mogli utjecati na njihovu pripremu, ili 3) temeljilo na elementima koji su mogli uzrokovati diskriminaciju jednog od ponuđača. U drugom dijelu prvog žalbenog razloga žalitelj također navodi da je Opći sud povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu člankom 36. Statuta Suda jer nije naveo ni jedan razlog zbog kojeg smatra da je nenajavljeno uvođenje kriterija za vrednovanje podmjerila korištenih kod prvih mjerila za dodjeljivanje umanjivalo šanse tužitelja u prvom stupnju za uvrštavanje na prvo ili drugo mjesto kaskadnog sustava za spornu javnu nabavu.
3. Drugim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio grešku koja se tiče prava jer nije ispitao jesu li očite pogreške u ocjeni koje je počinila ocjenjivačka komisija kod ocjene ponude društva European Dynamics' u vezi s prvim i drugim kriterijem za dodjeljivanje utjecale na konačan ishod sporne odluke o dodjeli ugovora. Žalitelj ističe da je Opći sud trebao ispitati jesu li utvrđene očite pogreške u ocjeni mogle dovesti do drugačijeg ishoda postupka o dodjeli ugovora u dva pogleda. Najprije je Opći sud trebao ispitati da li bi, u slučaju da te očite pogreške u ocjeni nisu bile počinjene, odbijeni ponuđač dobio dovoljno bodova za više rangiranje na ljestvici. Kao drugo, Opći sud treba provjeriti da li utvrđene očite pogreške imaju učinak na rezultat dobiven za (pod)mjerilo ako postoji više različitih razloga (kod kojih nisu počinjene očite pogreške u ocjeni) koji jednako opravdavaju dodijeljene ocjene.

4. Trećim žalbenim razlogom žalitelj ističe da je Opći sud počinio grešku koja se tiče prava ispitavši svaki pojedinačni komentar ocjenjivačke komisije zasebno, a ne u širem kontekstu te je tako primijenio stroži test u vezi s obvezom obrazlaganja od onoga koji proizlazi iz ustaljene sudske prakse Suda. Osim toga, Opći sud je počinio grešku koja se tiče prava jer nije ispitao da li drugi razlozi (koji nisu obuhvaćeni pogreškom nepostojanja obrazloženja) koje je OHIM iznio kako bi opravdao bodove dodijeljene za prvo mjerilo za dodjelu, još uvijek ne bi bili dovoljni za potvrdu valjanosti dodijeljene ocjene. Zbog toga je Opći sud počinio grešku koja se tiče prava poništivši spornu odluku zbog povrede članka 100. stavka 2. Opće financijske uredbe u vezi s člankom 296. UFEU-a.
5. Četvrtim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio grešku koja se tiče prava dodijelivši prvom tužitelju u prvostupanjskom postupku odštetu iako jedan od kumulativnih uvjeta za postojanje izvanugovorne odgovornosti institucija EU (to jest postojanje nezakonitog postupanja) nije bio dokazan. Žalitelj podredno tvrdi da, čak i kada bi žalba bila usvojena samo na temelju prvog žalbenog razloga, pobijanu presudu trebalo bi ukinuti u dijelu u kojem određuje obvezu naknade štete jer u ovom slučaju nije dokazana kauzalna veza između nezakonitog postupanja (očita pogreška u ocjeni i nepostojanja obrazloženja) i navodne štete. Dodatno podredno, žalitelj traži ukidanje pobijane presude jer postoji proturječnost između razmatranja koja se u njoj nalaze i druge točke njene izreke. Još dodatno podredno žalitelj ističe da u svakom slučaju izreka pobijane presude sadrži materijalnu pogrešku jer nalaže Europskoj uniji, a ne OHIM-u naknadu štete za izgublenu mogućnost društvu European Dynamics Luxembourg.

(¹) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog Parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2015. uputio Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) – Shiraz Baig Mirza protiv Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Predmet C-695/15)

(2016/C 090/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Shiraz Baig Mirza

Tuženik: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 3. stavak 3. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva (¹) (Uredba Dublin III)
- a) tumačiti na način da države članice mogu ostvariti pravo da pošalju podnositelja zahtjeva u sigurnu treću zemlju prije nego što se odredi odgovorna država članica ili to mogu učiniti i nakon što se ona odredi?
- b) Razlikuje li se odgovor u slučaju kada država članica vlastitu odgovornost prema članku 7. stavku 2. i poglavlju III. Uredbe Dublin III. ne odredi u trenutku prvog podnošenja zahtjeva u toj državi članici nego prilikom prihvata podnositelja zahtjeva iz druge države članice u skladu s poglavljima V. i VI. Uredbe Dublin III zbog zahtjeva za transfer ili ponovni prihvata?